

MEGACOLON CONGENITUM.

In het voorlaatste nummer van het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* wijdt de heer A. E. SITSSEN in zijn artikel over de ziekte van HIRSCHSPRUNG eenige regelen aan mijn opstel over genoemd onderwerp. Hij vindt daarin gelegenheid eenige opmerkingen te plaatsen, welke niet onbeantwoord mogen blijven.

Ik grondde mijn opvatting omtrent de pathogenese van het door mij beschreven geval ¹⁾ op het met voldoende zorg vastgestelde feit, dat tusschen flexura sigmoidea en endeldarm niet de minste aanduiding van een klep of plooi aanwezig was. SITSSEN spreekt nu het vermoeden uit, *dat waar* (in mijn geval) *geen tastbare oorzaak te vinden was, het juist voor de hand lag, aan een door de lijkopening opgeheven knik of plooi te denken.*

Ieder, die met mij ons merkwaardig praeparaat heeft kunnen aanschouwen, zal gereedelijk toegeven, dat mijn beschrijving met den feitelijken toestand overeenkwam. Ik mag dus niet toegeven, dat bovengenoemd, blijkbaar aan de schrijftafel opgekomen bezwaar, ook maar eenigszins afbreuk doet aan het feit, dat wij geen hindernis, hoe ook genaamd, hebben kunnen ontdekken. Het zou trouwens onbegrijpelijk zijn, indien een klep of plooi, welke een zoo ontzaggelijke verwijding van de flexuur tengevolge had gehad, zoo maar door inspuiting van vloeistof spoorloos zou kunnen verdwijnen.

Het schijnt mij verkeerd toe terloops, op losse gronden, de juistheid van een zoodanig onderzoek in twijfel te trekken en daardoor de waarde en de strekking ervan aan te tasten.

Groningen, 14 Febr. 1914.

M. J. ROESSINGH.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Wettelijke vleeschkeuring voor het geheele land.

Verschenen is het voorloopig verslag omtrent het afdelingsonderzoek der Tweede Kamer betreffende het verleden jaar ingediende wetsontwerp houdende bepalingen tot wering van vleesch en vleeschwaren, die voor de volksgezondheid schadelijk zijn („Vleeschkeuringswet” ²⁾).

De indiening van dit wetsontwerp werd algemeen toegejuicht; overtuigd als men is, dat slechts een wettelijke regeling in staat zal zijn de schade te weren, door het gebruik van ondeugdelijk vleesch aan de volksgezondheid berokkend. Velen echter betwijfelen of met de voorgestelde regeling het beoogde doel zal worden bereikt, andere ontkennen dit geheel. Zij zijn nl. van meening, dat slechts een eenvormige regeling, waarbij gelijkwaardigheid van alle keuringen zou worden verkregen, in staat zal zijn het verbruik van schadelijk vleesch tegen te gaan. Het stelsel der regeering om de regeling der keuring aan de gemeenten over te laten, terwijl het rijk zich beperkt tot het oefenen van toezicht, zal het gestelde doel niet doen bereiken. De regeering schijnt zelf ook meer te verwachten van een algemeene, gelijkmatig werkende rijkskeuring, maar schijnt voor de consequenties te zijn teruggeschrikt en ter wille van allerlei belangen (o. a. die van den handel), ondergeschikt aan die der volksgezondheid, te zijn overgegaan tot dit halfslachtige stelsel. Terecht stelt de memorie van toelichting de bescherming der volksgezondheid als hoofdbeginsel van dit wetsontwerp op den voorgrond, maar bepalingen, die met dat beginsel transigeeren en aan dat hoofddoel een tweede plaats toekennen, verzwakken de wet in hooge mate.

¹⁾ *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*, 1913. Tweede helft, n°. 6.

²⁾ Zie dit *Tijdschrift*, 1913, I, bldz. 648.